

Aage Lundvald var en flittig mand - i mere end fem årtier har han 'tegnet' dansk film - bl.a.

Med sin virtuose tegnekunst har han veloplagt sendt den ene trommehvirvel og trompetfanfare af sted i sine plakater og annoncer, som har inspireret tusinder og atter tusinder af forventningsfulde publikummer, til at gå i biografen !

Christel Andrée Julie Louise Brián Schwarck, gift Marott, var I ligeså mange artier storleverandør af bl.a. de pragtfulde lange gazellelignende piger, som prydede forsiderne på min søsters SUSY bøger, og tændte de først hede drømme om det modsatte køn, i min ti-tolvårige fantasi.

Da jeg fik den venlige opfordring - som sidstlevende medlem, af den ustyrlige OLSEN BANDE - til at åbne denne udstilling, spurgte jeg hvilken sammenhæng der var mellem de to kunstnere? "Ingen af dem var anerkendte" lød svaret.

Til det vil jeg sige, at historien byder på mange eksempler hvor kunstnere ikke opnår anerkendelse; Van Gogh solgte som

bekendt ikke et eneste billede men's han levede og Mozart døde dybt forgældet og blev i hast smidt i de ukendtes grav - ingen ved i dag hvor Mozart fik sit sidste hvilested. Shakespeare oplevede at gå af mode, og få lukket sit teater, han levede de sidste fem år af sit liv helt ubemærket i Stratford. Sådan er det gået mangt en udødelig kunstner, viser historien.

Apropos den kære Olsen Bande, så havde vi tre et meget forskelligt syn på billedkunst, Ove Sprogøe var som bekendt - ligesom jeg selv - optaget af den helt moderne nonfigurative kunst. Poul Bundgaard derimod havde en gedigen konservativ kunstopfattelse - for ham skulle et billede ligne, ellers sagde det ham ikke en pind. Når han engang imellem var på besøg - enten vi var hos Ove eller hjemme hos mig, så var det første Poul gjorde, at stille sig op foran hvad vi havde hængende på væggen, en Jorn eller en Kirkeby eller noget andet vildt - og studere det med en øvet kendermine, mens han undrende konstaterede."Ja, det er dygtigt! Det er dygtigt - - at de kan sælge det!"

En anden fortræffelig tegner; Ingvar, ham med "TJAVS", fik engang et legat og fjorten dages ophold i Paris, Da han kom hjem blev han spurgt: "Nå, Ingvar, var du så på Louvre?" "Nej!" svarede han; "Jeg ska' sgu'ik' ha' min streg ø'elagt!"

Det er altid trygt og frydefuldt, at genkende en god tegners streg - det gælder især for Lundvald og Christel. Jeg tror ikke nogen af dem drømte om at blive anerkendt på Louvre, men de ville ganske sikkert have glædet sig over, at blive udtillet her på det dejlige Munkeruphus.

Og hermed erklærer jeg udstillingen for åbnet.

MG. den 4.juli 2010